

<https://helda.helsinki.fi>

Suomi vuonna 2030

Mustajoki, Arto Samuel

2016-09-08

Mustajoki , A S 2016 , ' Suomi vuonna 2030 ' , Ilmajoki-lehti , Nro 72 , Sivut 7 .

<http://hdl.handle.net/10138/168456>

publishedVersion

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.

amessuilla

kauppa kävi tasaisesti. Myytävänä oli monenlaisia koivusta valmistettuja

Jukka Kivimäki on aloittanut myynnin Ruokamessuilla Hautalan kanssa samoihin aikoihin. Viikonloppuna myytävänä olivat perinteiseen tapaan kotimaisesta koivusta valmistetut korut, leikkuu- ja tarjoilualustat, patavahdit ja saunamittarit. Kivimäen mukaan kauppa on käynyt tasaisesti ja kiinnostusta herättävät esimerkiksi uudenkarheat lampunvarjostimet.

- Täällä on käynyt paljon vakioasiakkaita, mutta uusiaakin tuttavuuksia on tullut. Hämes-Havunen on loistava paikka ja tarjoo todella hyviä puitteet meikäläiselle.

Makeita elämyksiä

MAKUELÄMYKSIÄ mes-suileille tarjosi valtakunnallista suosiota herättänyt Namitupa.

- Meidän uutuudet, mango- ja vertappelsiimi-salmiakki ovat menneet hyvin kaupaan. Myös Salmiakki Finlandin voittaja 2012, Pöyrö Puluveri on tosi suosittu, listasi yrityksen työntekijä, seinäjokelainen **Teresa Pöytälaakso**.

Pöytälaakso on erittäin tyytyväinen myyntiin.

- Namitupa on ollut Ruokamessuilla ainakin viitteenä vuotena. Viikonloppu on ollut tuottoisa ja asiakkaatkin ovat olleet tyytyväisiä.

Myyntikojoille lisää väkeä vetivät valikoimaan juuri ilmestyneet lahjapuoti Enkelin Eväspussin tuotteet. Namituvan kanssa yhteistyötä tehnyt seinäjokinen Virpi Ala-Koukkari myi yrityksen asiakkaat toimitusjohtaja Reijo Laineelle muutamia päiviä sitten. Ihastuttavat herkut ja tavarat ilmestyvät pian verkkokauppaankin kaikkien saataville.

ystäväär Hilikka Jylhä auttoi myynnissä. Hänen vaimonsa Jari ja lapset olivat hyvin kaupan.

ILMAJOKI VUONNA 2030

Ilmajoen keskusta näyttää vuonna 2030 kovin erilaiselta kuin nyt. Suurin ero on läheiselle pelolle rakennettu valtava toimintakeskus, joka nimikilpailun jälkeen ristittiin Valoboxiksi. Se ei ole valtavankokoinen tavaratalo, vaan vapaa-ajankeskus, hengailupaikka, oleskelumesta ja sinigaitelevien ajatusten agora. Idea hankkeeseen syntyi 2022 kaupunginjohtaja Pirjo Yli-Krekolan järjestämässä idearinhessä, johon oli koottu kolme alle kaksikymppistä nuorta, kolme keski-ikäistä työssä käyvää ja kolme eläkeläistä, joita kutsuttiin kalkkiksi vaikka he esitivät ryhmässä kaikkein radikaaleimmat ehdotukset. Ryhmä seljettiin päiväksi huoneeseen, johon oli varattu syötävää, juotavaa ja sähköinen fläppitaulu muistiinpanoja varten.

Kukaan ei aluksi uskonut ideaan toimintakeskuksesta. Mutta vähitellen yhä useampi alkoi ajatella Why not. Ja kun ensimmäinen uskalsi kannattaa asiaa ääneen, ehdotus sai nopeasti puolelleen lähes kaikki. Oli kyläkin vaarana, että hanketta hypetetään jonkin aikaa, mutta sitten into laantuu ja koko idea lyssähtää siihen, Näin ei kuitenkaan käynyt. Ehdotusta ruvettiin lihavoittamaan uusilla ideoilla, samalla haluttiin rajata markettit ja muut kaupat pois. Ei siis mikään vanhanaikainen Ideapark, jossa ihmiset käyvät tuhlailemasa rahojaan, vaan ideapark, jossa ihmisten kohtaamisesta syntyy mielihyvää ja uusia ajatuksia.

Yksi ajatuksen innoittaja oli kunnanjohtajan idearyhmässä syntynyt oivallus: ihmiset ovat kyllästyneet näpräämään älypuhelimiaan. Se oli hetken kivaa, mutta sitten virtuaalilidodellisuus alkoi tyyppiä. Elämä oli näennäisesti kiikkeää ja vempaimien avulla saattoi olla mukana kaikessa mahdollisessa. Jotain kuitenkin puuttui. Eri ihmiset huomasivat tämän eri tahtia, mutta entistä useampi osasi pukea sanoiksi sen, mikä puuttui: ihmisten kohtaaminen.

Jo ensimmäisissä suunnitelmissa toimintakeskukseen sijoitettiin kirjasto, uima-allas ja ideatila. Sittemmin ideatiloja on perustettu useita. Joissakin huoneissa on vain nojatuoleja, joissakin korkeita pöytiä mutta ei tuoleja. Nojatuoleilla varustetuissa tiloissa on hämyvalaistua. Ihmisillä on sylissään laitteet, joiden avulla ideat saadaan näkyviin seinille. Ideatilaassa kokoontuu myös ”ompelukerho” vaikka sellaista nimeä sillä ei enää ole. Se on ”tyttöjen treffit”, syleissä ei ole kannettavaa laitetta vaan kutimet. Tosin joillakin on uusi kutomislaite, jota ohjataan näyttöpäätteen avulla. Vanhaa kuitenkin se, että kudelmat eivät vie kaikkea huomiota vaan stimuloi ajatusten lentoa. Jos idearyhmistä parannetaan maailmaa, tyttöjen treffeillä parannetaan ihmisten elämää, useimmiten muiden kuin omaa.

Kirjastossa on joka viikko kaksi esitystä. Toisessa käsitellään yleisön toivomaa teemaa, toisessa joku ilmajokinen kertoo matkastaan jonnekin. Joka toinen kerta kielenä on englanti, koska ulkomaalaisia asuu Ilmajoella niin paljon. Kirjaston yhteydessä on pelisali, jossa järjestetään eri virtuaalipeleissä joka päivä Ilmajoen Mestaruuskilpailuja. Niissä on osanottomaksuna yksi markka (Suomi siirtyi markkaan takaisin vuonna 2025 jolloin Euroopan rahallitto purettiin kun Kreikan veloista ei päästy muuten eroon.) Palkintona on Ilmajoki-panukka, joita kunta on teettänyt 100 000 kpl. Se maistuu erityisen hyvältä voiton jälkeen. Patukan yhtenä ainesosana on hyönteisiä, joita kasvatetaan isossa kasvattamossa Koskenkorvalla.

Kirjastossa toimii myös englanninkielinen Docventures-klubi. Docventures tuli Englannissa suosituksi kun BBC lähetti heidän ohjelmiaan vuonna 2025. Heidän rehvakas yhteiskuntakriittinen tyylinsä osui suoraan markkinatalouteen kyllästyneen britti-intelligentsijan sydämeen. Ilmajoen klubissa kokoontuu maailmanparantajia laidasta laidasta. Eniten on lukiolaisia, eläkeläisiä (siis yli 75-vuotiaita) sekä jäähytelijöitä, jotka ovat töissä puolipäiväisesti. Suunnittelu eteni periaatteella ”ihmiset tarvitsevat sekä kehon että mielen virkistystä”. Keilahallista puhuttiin pitkään. Tuleeko siitä liikaa meteliä, viekö se liikaa tilaa, onko se ylipäättäväsi hyvä syy tulla toimintakeskukseen? Toinen vastaava kiistakysymys koski itsepalvelupesulaa. Sitten joku keksi, että pesula sopii konseptiin mainiosti, koska se on jos mikä on kohtaamispaikka. Aluksi se aiheutti vähän höyryhaittoja, mutta ilmanvaihtoa parantamalla tilanne korjaantui.

Kahvilaita on monenlaisia. Lattea ja cappuccinoa ei juurikaan niissä enää juoda. Nyt trendijuomana on marjakahvi, jota jotkut sanovat marjiseksi, jotkut taas kahvikseksi. Se on kahvista ja mansikasta tai mustikasta tehosekoitettu kylmä juoma. Voi olla että ensi vuonna juodaan jotakin ihan muuta.

Koska Ilmajoella tila ei maksa maltaita, toimintakeskuksessa on väljät ja ilmat käytävät. Viherkasveja on paljon ja monenlaisia. Itse taloon ja sisustukseen on käytetty vain la-

sia ja suomalaista puuta. Eri-tyisiä huomiota on kiinnitetty valaistukseen. Sisällä on kirka- kas mutta ei raikeaa valaistus. Ulkoapäin rakennus näyttää valtavaltalalolaatikoilta. Siksi se näkyy kauaksi ja erottuu jopa lentokoneesta pimeällä. Kukaan Ilmajoella käyvä ei voi olla huomaamatta sitä.

Ulkomuoto ja yleinen vaikutelma talosta näkyvät nimiehdotuksissa: Laatikko, Lakeuden valo, Boxi, Valomesta, Valomerkki. Muitakin nimiä ehdotettiin: Monex, Ilmajoen sydän, Komia, Ilkan ihme, Large, Sinne, Sikamahee ja Vautoli. Eniten ääniä saivat Komia ja Valomesta. Komia-nimi oli kuitenkin jo monessa muussa käytössä. Valomesta puolestaan menetti kannatusta, kun kävi ilmi, että mesta-sana tulee venäjän kielestä. Valomerkitä todettiin, että se sopii paremmin ravintolan nimeksi. Niinpä päädyttiin Valoboxiin.

Valoboxin erikoisuus on Parittelukoppi, puheessa usein muodossa Korittelupappi – virallinen nimi on Paritilla. Niitä on kaksi. Toisessa on kahdenistuttava sohva, toisessa kaksi nojatuolia, joissa joutuu istumaan nokikkain. Tilaa voi käyttää mihin vaan. Aluksi muut ihmiset seurasivat pariteja, jotka menivät sisään, ja erityisesti sitä, kuinka punaposkisine sieltä tultiin ulos, kunnes pikku hiljaa tajuttiin, että poskien punoitus voi johtua yhtä hyvin kiihkeästä sanasodasta kuin jostakin muusta. Kopeissa on pelastettu ja pilattu monia pariteja, tehty miljoonien kauppoja ja pussailtu kum muualla ei voi. Tilan saa lukkoon, mutta siellä on hätänapulla.

Keskeisellä paikalla Valoboxia on Hyreparkki. Se on pieni koroke johon saa mennä puhumaan siitä, mitä mielessä liikkuu. Aluksi jotkut hörhelöt varastivat koko shown. Sitten kehitettiin äänestysovat: kun kymmenen kuulijaa päämaa punaista nappia, esiintyjän on lopetettava puhe eikä hän saa tulla uudestaan puhumaan seuraavan viikon aikana. Sitkeiden esiintymishaluisten mutta kuulijoita vähemmän kiinnostavien esiintyjien vuoksi karenssiaika pidentettiin kuukaudeksi.

Valoboxi ei houkuttele vain ilmajokisia viihtymään ja nauttimaan toistensa seurasta vaan sinne tullaan myös muualta. Tärkeämpää on kuitenkin se, että mitä se on tehnyt Ilmajoen maineelle. Pajolli sen ansiosta Ilmajoella asuu viisisataa ulkomaalaista, jotka ovat töissä yrityksissä ja järjestöissä eri puolilla maapalloa.

Ulkomaalaisten joukossa on kuudenkymmenen intialaisen ryhmä, jotka ovat töissä yhdysvaltaisessa tietokonealan yrityksessä. He haluavat asua Ilmajoella, koska siellä on puhdas ilma ja avarat maisemat. He kiittelevät ihmisten avulaisuutta, hyviä lastenhoitopalveluita ja englanninkielistä koulua. He kokevat saavansa englanniksi hyvät palvelut kauppoissa ja virastoissa, tosin vastapuolella on usein vaikeuksia ymmärtää heidän intianenglantiaan. Osa intialaisista työskentelee kotona, osa kunnan rakentamassa Joblab-kompleksissa, jossa on työtilat sadalle etätyötä tekevällä työntekijällä. Siellä on muun muassa huone, jossa voi olla yhteydessä minne päin maailman tahansa. Kun työntekijä astuu tilaan, virtuaalitellessuus hänen työantajansa kanssa avautuu automaattisesti. Työntekijä kokee istuvansa samassa tilassa videoyhteyden päässä olevan työtoverinsa kanssa.

Arto Mustajoki

Arto Mustajoki

TAMPERELAISSYNTYINEN Arto Mustajoki (s. 1948) on venäjän kielen ja kirjallisuuden tutkija.

Hän on toiminut venäjän kielen ja kirjallisuuden professorina Helsingin yliopistossa vuodesta 1982 alkaen.

Mies tunnetaan myös venäjän kielen oppikirjojen kirjoittajana. Mustajoki

kävi oppikoulun Ilmajoella ja vietti nuoruutensa pappilassa, sillä hän on Ilmajoen entisen kirkon herran Lauri Mustajoen nuorin lapsi.